

EDINOST

Glasilo Slovenskega političnega društva za Primorsko

EDINOST izhaja 2krat na teden vsako sredo in soboto o poludne. Cena za vse leto je 45 gld., za pol leta 23 gld., za četrt leta 15 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravnitvini in v trafikah v Trstu po 25 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 15 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejemata Opravnitvina, via Terrente, »Nova tipografija«.

Vsi delni se posiljujo Uradništvu via Terrente. »Nuova Tipografia« vsak mora biti frankiran. Rokopisi oziroma posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenou; pri kratkih oglaših z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Po dopolnitnih volitvah.

V soboto so se torej izvršile dopolnitne volitve mestnega II. razreda in v nedeljo I. in V. okraja okolice. V mestu je zmagal kandidat Progresive stranke, kakor smo mi to uže pred tednom dobro znali in povedali, kajti stranka takozvanih patrijotov, ki niti na to ne pazi, do pregleda podpisne na svojih oklicih, in ki uže davno mrtve podpisuje na te oklice, stranka, ki sama kandiduje rudečkarje, vendar ne more računati na to, da bodo z njo računili politično le kolikaj zreli ljudje; vse kar je resnično patriotičnega v Trstu, noče nič znati o tej stranki, in ker ne more glasovati z Iredentarji, rajše se vzdržuje vsake volitve in vsake aktivnosti v političnem življenju; celo mnogi c. k. jako visoki uradniki prav nič ne zupajo matadorjem društva «Associazione politica.»

Ako hoče torej vlada s tako zaslombo spraviti tržaško politiko zopet v pravi tir, gotovo je na krivem potu; o tem se je lehko menda uže do si-tega prepričala. S tako stranko se ne da računati; ona ne oživlja, ampak paralizuje politični život v Trstu.

To se je zopet ekletantno pokazalo pri zadnjem volitvi, katere se ni udeležilo gotovo nad 100 poznanih patrijotov in s tem so pokazali, kako menenje imajo o patriotičnem političnem društvu in njega kandidatu nedoločene barve.

V okolici so Slovenci v I. okraju propali le za 2 glasa; g. Persich je dobil namreč 145 glasov, njegov protikanidat, g. Eduard Strudthoff pa 147.

Še ta mala večina ne bi bila, da ni volilna komisija zavrgla nekoliko slabo pisanih glasovnic, na katerih ni bilo ime slovenskega kandidata prav pisano. Za Persicha se je uže mnogo časa agitiralo, in društvo Edinost je tudi temu kandidatu dalo svojo pomoč; Strudthoff pa je še le 4 dni pred volitvijo nastopil. Ali njegovi agentje so imeli veliko denarja, in so tudi plačevali volilcem mnogo pijače, tako, da so jih omamili, zmanjkal jim je nekda denar in zarad tega so še v nedeljo nekda pisali ali telegrafrali po denarja; tako vsaj so se omenjeni agentje sami hvalili.

Spoloh moremo mnoge volilce I. okraja ostro grajati, ker delajo s tako važno pravico tako nesramno kupčijo; od nekdaj se pred volitvijo popiva in denar troši. To je žalostno znamenje demoralizacije, proti katerej bi morali delati vsi inteligentni krogi, posebno č. duhovščina, učitelji in vsa slovanska inteligencia, ki je kaj v dotiki z okoličani.

Sicer pa nam je znano, da bi bil krepkejši slovenski kandidat, kakoršnega je namerjaval v prvej vrsti kandidirati odbor društva «Edinost», gotovo prodrli; ali društvo ni moglo postaviti kandidata proti drugemu slovenskemu kandidatu, kateri je odločno izrekel, da se ne odpove v korist nobenemu drugemu slovenskemu kandidatu. Kakor smo to uže v našem listu omenili, bil je gosp. Persich po društву Edinost proglašen svojim kandidatom le za to, da se ne ruši disciplina in da ne dočakamo boja mej dvema narodnima kandidatoma.

Društvo Edinost je imelo vse le mogoče obzire za tega kandidata; spremelo ga je za svojega ter ga podpiralo z onimi sredstvi, katera so mu bila na razpolaganje; postopalo je lojalno in večina odbornikov Edinosti je zatajala svoje menenje in svoje prepričanje o drugem, gotovo krepkejšem kandidatu.

Obžalovati je, da je tako prišlo in baš propad g. Persicha nej nas uči, da pri postavljanju kandidatov je treba biti previdnim, in da ne velja nobeno naganjanje. Sicer pa moramo konstatirati, da je narodni naš kandidat častno padel.

Stvar je preozbiljna, da bi se mi zdaj po volitvi spuščali v rekriminacije; stvar sama ob sebi je zlosti podučljiva ozbiljno in pošteno mislečim ljudem. Ali neke želje pri vsem tem ne moremo v srcu zatreći in zamolčati, da bi namreč v politiki nobeden ne delal na svojo roko, ampak, da se vsakdo, kedor se prišteva na rodnjakom, podvrgel se menenju in sklepnu včine mož, odbornikov političnega društva Edinosti in drugih veljakov mej nami. — Na Opčinah se je volitev vršila in tudi izvršila po volji in sklepnu odbora Edinosti. — Tam je sicer tudi ta pot gosp. Burgstaller razposlal svoje »brakirje« mej volilce, imel je na strani zojet nekega »čestitega gospoda« in njega cerkovnika in vse »borštarje« tržaške okolice; delali so ti ljudje neumorno; niso štedili, niso gledali na troške; mej tem ko društvo Edinost ni niti groša potrosilo in vso volitev vodilo s pomočjo openskih in bazoviških rodoljub-

bov strogo moralno; — pri vsem tem pa je narodni kandidat, vrlji rodoljub, g. Val. Matija Živic prav sijajno prodrli, ker vobil je 95 glasov, mej tem ko jih je imel banski lord le 63.

Vsa čast in hvala večini volilcev V. okraja in posebno ondotnim oddišnim rodoljubom, ki so pazili, da se okoličanom ne zgodi največa nečast, da namreč izvolijo zopet onega, kateremu so dali nedavno nezaupnico. Ali čujte, kako zvijačo je banski lord po svojih agitatorjih upotrebljal! Volilcem so pravili, da je g. B. vas skesan zarad njegovega poprejšnjega postopanja, da je res zaslužil nezaupnico, toda, ako ga zdaj izvolijo, hoče vse zopet popraviti in odpraviti tudi pšenino. Marsikaterega slabica so s takim limom ujeli na brgone; no hvala Bogu, pravica se je vsejedno skazala.

Peti okraj pa naj odslej vedno pazi svoje narodne svetinje in naj ne dopusti nikoli več, da ga zastopa tujec, ampak naj se drži gesla, da je Slovenec naj zastopa Slovence. Boljše bi se bila lehko izvršila vsa ta volilna borba, a gojimo nado, da prihodnje leto, ko bole volitve v vseh okrajih, dosedanje skušnje dobro vporabimo in v vseh šestih okrajih prederemo z odločno narodnimi kandidati. To naj bode uže zdaj prizadevanje vseh pravih slovenskih rodoljubov tržaških in okoličanskih!

Starišem v pouk.

Danes mi je zopet prilika, da govorim starišem v pouk!

Kakor vsako leto, tako so tudi letos hitela ob začetku šol-kega leta celo krdeja

hajali po svojih posestvih, a niso se skoraj nikoli bavili v krčnah, ali za opasilo (šagro) zbirali so se in se še zbirajo ljudje iz vsega okraja ter se veseli v veseljem društvu, plešejo in popivajo, in celo oni havzirarji, ki daleč po svetu služijo kruh, vrnejo se za »šagro« domu. — Plešejo na takozvanih brejarjih (okroglo pod iz desk), a ljubijo posebno redil štajerski pleš in takozvano »szigurajno«, oziroma se plešeta v podčasnom taktu in vsaksebi. Zvčer na dan Šagre fantje popevajo razne narodne, od katerih pisatelj navaja to le prav lepo v dialektru beneških Slovencev;

Božime.

Ta zadnja vičeri
O juba je leta!

Bon žalostan klicu
Za smilnost dobi,

An ti še morbiti

I est muoren iti.

Na priden vičode
Ne v zime, ne v ljeti:

Božime o dilet!

I est muoren iti.

Pa smiljena s' bila
An nimar si taka,

Na me saromaka

Se zmisliš na me,

Na priden vičode
Ne v zime, ne v ljeti:

Božime o dilet!

I est muoren iti.

Pa smiljena s' bila
An nimar si taka,

Na me saromaka

Se zmisliš na me,

Ti pride na vletre,
Kuiskra od plemena,

'Nu oblijuje jokati,

Natužno šal' vati,

Se zmisliš na me!

Resnično jubezan
Nié muoč požibiti,

Tud jest pa moliti

'Cen v nebi za tet

PODLISTEK.

Italijanska Slavija.

(Dalje.)

Važne za ocenitev kacega naroda so njega šege in navade, pisatelj je o teh še precej obširno poročal. — Pred vsemi v tem oddelku navaja videnskega pisatelja iz 17. stoletja, ki je pisal. »Slavi proprium habent linguam Illyricorum cognitam, corpora procera, salubria, laboribus assueta, quae sola ferme senectus dissolvit, mores vero barbaros deprehendas, quibus nullum finitimum commercium aut exemplum humanorum sentiunt adhuc invexti. (Po slovensko: »Slovani imajo lasten jezik, soroden ilirskemu, telesa krepka, zdrava, katera le starost upogne, hrave pa barske, katerih se še nobena trgovina in ljudska olika ni dota knola).«

Ta sodba je tako pikra, ali Slovanov, tega mladega naroda ne velja primerjati Rimljanim in tudi se jih ne sme soditi z ozirom na latinsko civilizacijo, ampak se jih mora primerjati z drugimi mlajšimi narodi, in je maje njimi in Nemci v običajih veča sličnost, nego pa mej zadnjimi in Rimljani. — Skoraj na enak način, kakor starji German, naseljeval se je tudi Slovan; on se je najprej naselil v samoti in v varnem zavetju, na bregu kake reke, od česar je tudi morda nastalo ime Podrekar-Podreka. V takej samoti se mu je budila fantazija, kmalu je znal pripovedovati o večah, vrinoli so se mu tudi drugi predstodki, vsi prouzočeni po divnej naravi,

v katerj je prebival tistikrat Slovan. Protiv večim je Slovan znašel raznovrstnih pri-pomočkov, nastavljal jim je obrnene klopi, z rezilom po koncu obrnene kose, nože, kesneje je strelal v zrak in bujna njegova domišljija mu pravi, da je videl, kako so padali lasje iz zraka, znamenje, da je zadel večo itd.

Pisatelj potem popisuje razne dogodke, kako so Slovenci hodili v »ris«, kako so iskali tatova se žebli rakev mrtvih in še več enakih, kar pa je vse tudi v naših krajih znano in se žalibog, tu in tam že zlaj ponavljaj. Slaba zemlja, na katerej se je naseli beneški Slovan, ni mu vedno dopuščala, da se naseli v večih skupinah, velikih vaseh, ampak navadno se je naseli v enem zavetnem kraju po ena družina, in ker je bilo njega življenje patrijarhalno, zato so se ščasoma okolo one prve hiše zidale še druge za innožeče se potomstvo iste rodbine in tako nahajamo povsod vaške oddelke, v katerih imajo vsi prebivalci eno in isto ime, po katerem se tudi imenuje vas, ali vaški oddelki, kakor Blazin, Klinac, Mašera, Bordon, Obala, Černetič, Kočevarje, Klodič iti. —

Takih vasi, v katerih vsi prebivalci nosijo eno in isto ime, in katero je tudi ime vasi, nekoliko je tudi na Krasu in Istri tako priliko vas Brščiki, nedaleč od Projekta. Hiše beneških Slovencev so bile v starem času prave koče brez dimnikov, kakoršnjih je danes le malo m. Slovenci, ali nabajamo jih dosti na Hrvatskem, v Bosni in v Hercegovini. V teh hišah je tradicionalna izba z veliko pečjo, na katerej in okolo katere v zimskem času celo spe vsi udje družine. — Naravno pa je, da so ščasoma in z napredkom Slovenci zidali vedno lepše hiše in dandanes imajo

otrok k različnim šolskim poslopjem, da bi se vpisali v to ali ono šolo. Vendar spremljajoči jih starši so morali slišati britko, a odločno besedoto doličnih ravnteljev: »Vse je iz prenapolnjeno! Da, prenapolnjene so ljudske šole, prenapolnjene gimnazije in realke po mestih! Brez miru ubere skrbni oče z svojim sinčekom pot pod noge od Poncija do Pilata, dokler po mnogem trudu vendar doseže, da mu uadebudnega »Janezka« sprejmejo v šolo, kjer dobi 70—80 tovarišev, ki se jim v zaduhlj sobi vtepa modrost v glavol!

V prve vrsti velja to se veva ob onih učencih, ki prestopajo iz ljudske šole v srednjo (na gimnazijo ali realko) in kajim je napraviti vsprijemni izpit, predno postanejo pravi »srednjošolci«. In, če je tu ti ta izpit srečno prebit, potem mame si srečni oče roke od samega veselja, če: »Moji Janezki smič zdaj ostati na srednji šoli. Tako je prav! Fant naj se uči, da postane kdaj gospod!«

Omljujem marsikojega očeta, ki ima tako veselje le v tem, da se njegov sin uči! In, povevam vam odkritočeno: Mene obhaja žalost, ko vidim, kako se dandanes vse k studovanju sili! Poznam žensko, katera je prejokala noč in dan, ko je nje sin pri vsprijemnem izpitu padel, ter ga niso hotel sprejeti v srednjo šolo. »O Bog, o Bog, moj Tinč je bil zmerom tako priden v ljudsko šolo, in davno užem sem koprnela po tem, da pride v srednjo šolo, da postane kdaj učen človek; da bode kelaj kaj boljšega, nego li njegov oče, ki je le — kovač!...« In pri tem je miločutna ženska britko zastokala!... Ali, če je kdaj po nepotrebnu jokala, bilo je to gotovo v tem služi! Poglejmo nekoliko, kako je prav za prav z njenim možem, ki ima tako »strašno nesrečo«, da je — »le kovač!« Njegovo stanovanje je čedno in prijazno; ono sicer ne kaže, da bi bil on kak bogatuš, vendar pa svedoči, da se mu dobro godi; v prilici se nahaja njegova delavnica v najlepšem stanu; v njej poje kladivo do zore do mraka. Oboje — delavnica in stanovanje — priča, da uživa kovač tibо srečo, kojo mu daje pošteno rokodelstvo! In kovačev Tinč? Prav hrdeč deček je to, samo nečesa mu manjka, namreč talenta, zaradi česar je užem v ljudsko šoli — na c. kr. vadnic — le prav teško shajjal.

A razmislujmo stvar dalje! Abotna ženska je obžalovala, da je nje mož »le kovač«. A vpraša se, ne more li kovač biti pošten in srečen človek? Ali ne shaja lehkovo vsak rokodelec, če je le priden in pošten, in posebno še kovač, ki dosti služi, če je le kaj vreden? In vendar dandanes vse dere k studijam: k studovanju se silijo tudi nenadarijeni otroci, ki premnogokrat po dovršenem trudnopolnem učenju tako službo dobijo, da niti živeti ne morejo! Ali je potem čudo, ako se čujejo od teh britko prevarjenih ljudi buda toževanja, mej kaščnimi omenjam le ono, katero je priobčila pred kratkim goriška »Soča«. Tu namreč mlad ljudsk učitelj britko jadkuje, da ne more s 400 for. letne plače shajati, česar mu pri sedanjem druginji in pri okolnostih, katere so združene z učiteljskim dostojanstvom radi verjamemo. Koliko srečnejši bi bil, da je doma ostal in se držal Horaca, ki pravi: »Beatus ille, qui procui negoti paterna rura bobus exercet suis, ali po naše: »Blagor mu, ktor daleč od mestnih homatij očetovo polje s svojimi volci obdeluje«; koliko srečnejši bi bil, da si

Vse te Šege in nošnje so bile ali soše v navadi tudi mej Goriškimi Slovenci; mej katerimi so se tudi »Sagres vzdržale«; Pisatelj pravi, da so bili beneški Slovenci sicer močni in tudi hrabri, ali oblastnjam jako poslušni in pokoriti; dosti je trebalo, da so se uprili, ali kadar so se uprili, tedaj so bili neusmiljeni, naš pisatelj v dokazi tega popisuje neko zgoščbo iz leta 1763, ko so nekateri kontrabantarji izvabili v gorenje 5 finančnih uradnikov, ki so jih proganjali, in tam vseh 5 ubili. — Pisatelj omenja, da je mej beneškimi Slovenci tativna, katero je redek dogodek, temu je menda glavni uzrok, ker so skoraj vsi posestniki in je mej njimi, kaj nalo ljudi brez vsega posestva. Ali uprav zarad prevelikga razdeljenja posestev nastajajo pogoste tožbe, ki včasih te ljudi kar uničujejo, pravdajo se dostikrat za ped zemlje leta in leta in na vse zadnje zapravljajo vse svoje. — Ta napaka zapazuje se pa tudi mej drugimi Slovenci, žalilko je trmolovost in pravdarstvo največ greh skoraj vseh Slovencev. Tudi beneški Slovenci se radi pobahajo se svojimi mnogimi pravdami in tudi oni so imeli svoje arsetske advokate, ki so v enomer sukali paragrafe, tako omenja pisatelj nekoga starega kmeta pravdarja, katerega so ljujoce navadno imenovali »doktorja iz Morzinav«, kateri je poznal vse paragrafe avstrijskega civilnega zakonika. — No, na Notranjskem smo poznali tudi takega starega originalnega pravdarja, nekoga Zakljona, ki ni znal ne pisati ne čitat, pa je vedno vodil do 50, 60 ložb in pravd.

(Dalej prib.)

je izbral kako rokodelstvo! Trdim, da baš ponesrečeno to studovanje nam dandanes stvari proletarijat, iz kogar nastajajo nevarni socijalisti in anarchisti! Istina je, da jih dandanes sto kompetuje, ako je prazna le količka dobra služba; prav mnogokrat se tudi goji, da gospodje, ki so odnesli vsečilski doktorske in profesorske diplome, morajo brez službe sprehajati se ali dokončno le tako službo, katera je kaj malo primerna visokej njihovej izobražbi!

Zdaj pa vprašam v vsej ponosnosti: Kam pride, da se bo še dalje pojavljala ta manjja do studovanja? Kaj naj storiti pri tej ogromnej konkurenči? Komur je mati narava odrekla — talent, s katerim edino bi mogel prodirati v ljudem boji za obstoj? Šestnajst dolgih let mora se dijak mučiti z studovanjem predno dovrši visoke šole (universo). In ko se mu je to nazadnje po nedopovednem trudu posrečilo, potem jedva mora prav mnogo krat spoznati, da je zastonj žrtvoval milosti svoje či: »služba ne more dobiti nikoder!« Po tem takem je goriej nemu, pa tudi čestokrat njegovim staršem, ki so za njih teh dolgih letih mnogo potrosili, da prišli morda celo na berško palico!...

Pa vzemimo še drug slučaj! Marsikateri dijak niti gimnazijo ali realko dovršiti ne more. Tožen položaj! Naprej ne more, a prestopiti k kakemu rokodelstvu ga je sram in je, recimo, tudi prestari za to. Kaj postane iz njega? Nič drugega, nego »fukran student«, katerih žal dandanes ne manjka. Koliko boljše bi bilo za njih, da se je lotil koj po dovršenej ljudskoj kacega srečnosnega rokodelstva! Zdaj bi se ga bil morda užem izučil ter si prihori skromno samostalnost. Bi bil koristen ud človeške družbe ter bi živel zavodljivo in srečno!

»Rokodelstvo ima zlato dno«, ta pregovor velja še dandanes! Spretni rokodelci lehkovo mirno gleda v bodočnost. Žalibog, da pri vsem tem obrtnijska dandanes propada; in zakaj? Pač zato, ker se dandanes po višjih šolah brezvesno muči mnogo mladih ljudi, ki bi sicer pri obrtnihi bili kot spretni delavci na svojem mestu. Vsled tega stopajo brezvestni slenarji in spekulanti na mesta politenega izvajenega delavca! Ta je eden glavnih uzrokov, da propada obrtnijska v denašnjih dneh!

Skrjni čas bi bil, da starši spoznate, da je dober delavec stekat vč vreden, nego »fliranti students. Ne stite torej svojih sinov toliko k vidiemu studovanju, ako niso dohakali, da imajo zato res talent. Svetovati bi vam pa bilo, da pošljate svoje sinove pridnejše v izvrstne obrtniške šole; verjemite, da bi se po tem takem naša razmere dokaj zboljšale. Končno bi želeli, da bi spretni delavci na včprejemnih izpitih silno strogo postopali ter bi tako ločevali plevel od pšenice!« Na tak način bi izginole tožbe o »prenapolnjene šolah« in ugladila bi se pot osrečjujušemu rokodelstvu!

Grad.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesar je 10. t. m. zopet sprejel srbskega in sasonskega kralja.

Notesa dunajskega vsečilišča zadnji kamen je 11. t. m. vzdal sam cesar. Bila je velika slovesnost. Popoludne ob dveh so se zbrali nadvojvoje, skupni in cisilitavski miti:stri, deželnih namestnik, deželnih maršal, župan, občinski zastopniki, načelniki civilnih gospod, vsi vsečiliški profesorji in profesorji drugih visokih šol, poslanici in vrhovni škop z duhovščino. Cesarska je pred glavnimi vrti sprejel akademski senat ter ga spremil v svečanostno dvorano. Rektor Zschokke je poz travil cesarja v daljšem govoru v katerem je razvil zgodovino dunajskega vsečilišča ter prosil cesarja, naj onrani svojo milost temu imenitnemu zavodu. Cesar je odgovoril, da ga veseli, da se je odpril nov, krasen dom prvega izobraževališča v državi.

Naj bo mladina, ki tukaj išče znanstva in prihodnjega svojega poklica vire, hvaležna za velike žrtve, ki so se poklonile temu izobraževališču, naj se ona okrepi v vseh strokah spoznanja in v ljubezni do skupne domovine. Dobro bo delo mojenu srcu vjeti v napredovanju prvega znanstva in kreposti poroštvo srečne bojnosti, in rad zagotavljam v tem upanji učitelje in učence te visoke šole, da je za vedno ohramim svojo milost in skrb. — Potem je cesar vsečilišče ogledal. — 12. t. m. pa je bil rektor instaliran, pri katerej priliki je naznani, da se je cesar včeraj prav zadovoljno izrazil o svečanosti, vsled česar je rek-

tor izrekel pripoznanje vsečiliščnikom za dostojo, pravo akademično vejenje.

Delegacije so sklicane na 27. oktobra v Budimpešti.

V galiskem deželnem zboru je 13. t. m. podalo 109 poslancev nujni predlog, naj se od vlade zahteva, da krepko varuje deželne interese, katerim škofo dela tarifna politika železnic. Ta predlog se je izročil železniškemu odseku.

V hrvatskem zboru so bili zadnje dni razgovori o potrjenji volitev; žal, da zopet ni izostalo osobno napadanje.

Rothechild i njegovi tovariši so naročili strokovnjakom, naj predlože načrte o zvezni Donave in Labe, in Donave in Oltre po vodotokih. Govori se, da se Rothschildova skupina misli z izvršbo teh projektov odškodovati za severno železnicu, ako bi se ta počivala. *Dolenjsko-austrijsko deželno zdrožni stavbeni in finančni odbor* pa je sprejel gledé zgradbe vodotoka mej Donave in Odre ter je sklepel: 1. Dolenja Avstrija se uveliča grajenja kanala mej Donave in Odre; 2. deželnemu odboru se nalaga, naj o tej zadevi stopi v dogovor s c. k. vlado; 3. troški grajenja naj se razdeli na več let ter naj se posebno ozirjemlje na napajanje moravskega polja.

V ogerskej gospoškej zbornici je 10. t. m. adresni odsek predložil načrtovanje adresa. Ta adresa se naslanja na prestolni govor, pozdravlja preuredbo gospoške zbornice na zgodovinske podlage in z ozirom na narodni razvoj, kaže na važnost uredbe zgornej Donave in Železnih vrat ter na doseg enakotežja v državnem gospodarstvu, poudarja potrebo notranjega miru ter nazadnje izrekla udanost vladarju. Adresna debata je bila včeraj.

Ogerska gospoška zbornica je 13. t. m. sprejela adreso na cesara.

V ogerskej poslanskej zbornici je 11. t. m. poslanec Janyi interpelirat vlado, kak menen je imel shod treh cesarjev v Sklernevicah in kaki pismeni, ali samo ustimeni sklepi so se storili in za koliko časa.

Ogerske poslanske zbornice a tresa izreka cesarju udanost in zvestobo, katere noben še tako viharen boj ne more omajati, pripoznavata potrebo predružitve gospoške zbornice na zgodovinske podlage, naglaša potrebo napovedanih postavnih načrtov, izreka se za štedljivost, kolikor to dopušča varnost države, vidi poroštvo miru v dobroh razmerah s zunanjimi državami, posebno z Nemčijo. Adresa odobruje podaljšanje državnozborskih dob in upa, da se nagodba z Avstrijo primerno ponovi ter naglaša potrebo notranjega miru in bratovške sloge mej vsemi stanovi in verouzakom.

Ogerska poslanska zbornica je zelo okor na in počasna v svojem delovanju. Skoraj dva leta je potrebovala, da je izvolla razne odsek, zdaj pa je vzdalo zopet adresna razprava in potem potrditev volitev mnogo časa, tako, da je skoraj gotovo, da se po prej odpro delegacije, nego se zbornica loti pravega dela. Skrajna levica, pa tudi anti-semiti bo to delo zelo zavlačevali, poslednji misijo predložiti celo dva adresna načrta, in oha se obširno pečata z judovskim prasanjem.

Vnanje dežele.

Konsistorij bo v Rimu 20. t. m., kakor zagotavlja »Fanfulla«. V tem konsistoriju se bodo imenovali za kardinale: Massaja, Gori, Celezia, Ganglbauer (iumajski vrhovni škop) in Verga.

Italijanski kralj je ponesrečenim v Kitanji podaril 10.000 lir.

Španjski in portugalski kralj se v kratkem svideti na španjsko-portugalskej meji prigodom otvorjenja neke železnice.

Iz Egipta se poroča, da je general Wolseley užem napotil svoje čete v Sudan proti krivemu proroku. Ta ekspedicija šteje 5000 mož pehot in 1200 mož konjice. V Dongoli je Wolseley nakupil 200 kamel za prenašanje žveja in strelja.

S francosko-kitajsko bojišču se poroča, da so Kitajci v boji 8. t. m. zgubili 1000 mož.

Novo Grinejo hoče Angleška spraviti pod svojo oblast. Angleške ladje v avstrijskih lukah so namreč dobole od angleške

vlade ukaz, naj odpljujo v Novo Grinejo, da razglasé angleški protektorat na južnem obrežju in na sosednjih otokih. Naseljevanje pa zdaj še ni dovoljeno.

Deželni zbor kranjski.

Deveta seja je bila 9. t. m. Po predlaganju in potrjenju zapisnika zadnje seje se oglaši posl. Grasselli ter pravi: Posl. g. Luckmann je v slednjej seji rekel, da meni, da je dokazal, da je to, kar je govoril, pravo in resnično; prej pa je dejal, da more vse izrečeno dokazati tudi s pismi. Gosp. Luckmann je mnogo govoril, a v glavno stvar se ni spustil niti z besedico. Gosp. Luckmann je trdil, da je mestni magistrat, kateremu na čelu imam bitjaz čast, sestavil volilni imenik veleposetnikov befangenc und mangelhaft (pristransko in pomankljivo). Da je g. Luckmann dejal samo mangelhaft (pomanjkljivo), potrjelo bi se še to, kajti, kdo more trdit, da je popolen, da se nikdar ne more zmotiti. A če se uradnej osebi očita da je izdelala izkaz befangen und mangelhaft, pravi se to, da ga je navlač napravno sestavila. In jedino zoper te besede sem jaz protestiral in moram protestirati še danes. Kar se izkaza samega tiče, sestavil se je, ker družin virov ni, na podstavi starega imenika hiš, a nikdo ni vplival na to, da bi se imenik sestavil nepopolno, da bi se kdo iz njega izpustil. Če ni zapisnik popolen, pač ni krvida magistratova, saj se popolen zapisnik dobi samo pri uradu deželih desek pri c. kr. deželnih sočinjih. Sodi naj torej visoki zbor, je li bilo tako razčlajivo napadanje in predbacivanje gosp. Luckmanna na mestni magistrat opravljeno?

Posl. Luckmann meni, da bi mestni magistrat bil lehkovo dobil za sestavo volilnega imenika veleposetnikov boljše vire, nego so bili to starci zapisniki. On pravi, da je svoje trditve izpustil v »dobre vere« in da ga od »dobre vere« tudi g. predgovornik ni odvrnil. Gosp. predgovornik da ni bil opravilen rabiti izraza »zlobno obrekovanje«, in govornik torej zopet zahteva, naj dželni glavar pokliče posl. Grassellija k redu, ker so bile besede njegove neparlamentarne.

Gosp. deželni glavar grof Thurn omeni, da je svoje mnenje izrazil užem v zadnjej seji; vzame naj se to torej v znanje in s tem naj bo mir besedi.

Posl. Apfaltrern pa zahteva, naj se izrek poslancu Grasselliju oznamenjuje neparlamentarnim, inače zapusti zbor.

Deželni glavar grof Thurn odgovori, da nikakor ne odobrava omenjenih besed, če so rabile.

Posl. Apfaltrern pravi, da stoji te besede v stenografskem zapisniku, da so se torej rabile, inače ne velja nič stenografski zapisnik.

Deželni glavar grof Thurn odgovori zopet, da nikakor ne odobrava omenjenih besed, če so se rabile.

Manjšina zapusti zdaj zbornico.

Došlo je več peticij, katere se izročajo raznim odsekom.

Poročilo deželnega odbora gleda urebine deželnih in občinskih priklad od državnih železnic izroči se gospodarskemu odseku, isto tako poročilo deželnega odbora o ustanovitvi vinarske in sadarske šole na Dolenjskem. Poročilo deželnega odbora gleda cestne stavbe Žir-Dolenji Logatec in o popravkih na cestah, katere so v zvezi s cesto iz Grosupljega na Krko in o vzdrževanju te ceste se izroči upravnemu odseku

Predlog posl. dr. Samec se vsprejme. Dalje stavi posl. dr. Samec predlog.

Deželni odbor se pooblaščuje, da sme dovoljevati cestnim odboru naklade nad 10%, ako vlože za to utemeljene prošnje.

Predlog se vsprejme.

Posl. Pakiž priporoča, naj bi se kmalu začele priprave za napravo ceste čez Lužarje, kajti ta cesta je silno potrebna pravne, češ, več živine in ljudi se je uže tam poškodovalo in tudi pobilno. Ta cesta, da je silno važna za promet. On torej predлага:

Slavni deželni zbor naj sklene: Deželnemu odboru se naroča, da se načrt cestne proge čez Lužarje še v tem letu pregleda, in da se pri tem pregledu tudi zaupni možje iz določenega okraja udeležujejo, in naj se za to skrb, da se ta načrt uži v prihodnjem letu zvrši. V ta namen naj nakaže izplačanje podpore v znesku 3000 gld.

Predlog se vsprejme.

Posl. Pakiž stavi drug predlog, kateri slove:

Slavni deželni zbor naj sklene: Deželnemu odboru se naroča, da se znesek 1000 gld., katera svota je bila uže leta 1882, od deželnega zbora dovoljena, še v tem letu cestnemu odboru ribniškemu izplača.

Pakižev predlog se vsprejme.

Tretji predlog posl. Pakiža se glasi: Slavni deželni zbor naj sklene: Visoka c. kr. deželna vlada se zoper naprosi za primerno po poro iz državnega zaklada za okrajne ceste: Rakek, Bloška Polica, Žlebič, Ribnica, ozir. Babino Polje.

Poročevalce dr. Samec podpira ta predlog.

Gosp. deželni predsednik baron Winkler omenja, da ni samo od vlade zavisno, ali se dovoli taka podpora ali ne; taka svota mora biti postavljena tudi v državnem proračunu, torej treba dovolitve državnega zobra. Zavisno je torej od državnega zobra, če bo te prošnje uslušana.

Tudi ta Pakižev predlog se vsprejme.

Gosp. deželni glavar grof Thurn naproši reditev zbornice dr. Poklukarja, naj izvoji v zbornico poklicati nemške poslanice. Posl. dr. Poklukar odide v njih svojo, a se vrne z odgovorom, da se zaradi važnega posvetovanja ne more obravnavate udeležiti. (Čujejo se klici: Natujujmo, sij smo sklepčnici!) Dnevni red se nadaljuje.

Posl. Murnik poroča v imenu gospodarskega odseka o pospeševanju hišne industrije in o ustanovitvi obrtnih strokovnih šol.

Predlog se brez razgovora vsprejme.

Mestu posl. Mauerja, kateri ni v zbornici navzočen, poroča posl. Mosček o računskem sklepu deželno-kulturnega zaklada za l. 1883 in o proračunu deželno-kulturnega zaklada za l. 1883. in o proračunu deželno-kulturnega zaklada za l. 1885.

Vsi nastavki se vsprejme.

Posl. dr. Vošnjak poroča o personalnem kreditu na kmeth in stavi v imenu gospodarskega odseka te le predloge:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1.) Deželnemu odboru se naroča, da v posebni okrožnici do občinskih in župnijskih uradov opozarja na koristno delovanje hranilnih in posojilnih zadrug in da okrožnici priloži navod k ustanovljenju, izgledna pravila in pouk za delovanje.

2.) »Zvezki slovenskih posojilnic« izreka kranjski deželni zbor svojo zahvalo in priznanje za njeno koristno delovanje.

3.) Deželni odbor naj prosi slavno notranje ministerstvo, naj ponovi gori omenjeni ukaz hranilnicam.

Predlog se brez razgovora vsprejme.

Posl. Obreza poroča v imenu gospodarskega odseka o agrarnih razmerah na Kranjskem, in sicer o obrokin za vplačevanje davkov in o davkarskih eksekutorjih. ter predлага:

Slavni deželni zbor naj naroča deželnemu odboru, da ponovi prošnjo do vlade glede vplačevalnega termina za davke in preosnovne institucije davkarskih eksekutorjev.

Predlog se vsprejme.

Posl. dr. Sterbenec poroča o § 8, marg. št. 37 do 45, glede slapske šole.

Poročilo se vzame v znanje.

Posl. Klun poroča ustno mestu odstotnega dr. Mauerja o § 2. letnega poročila davki ter predлага, naj se izvoli poročilo vzeti v znanje. — Zgodi se.

Posl. Dev poroča v imenu gospodarskega odseka o agrarnih razmerah na Kranjskem, in sicer o hipotekarnim dolgovih na kmetskih posestvih, ter predлага:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1.) Deželnemu odboru se naroča, naj prosi slavno vlado, da izvoli, ozir. se na to, da se je postavni načrt o deinem nasledstvu na kmeth uže predložil v ustavno obravnavanje, s tem zkonrom tesno zvezane določbe o zastavnej pravici in izvršbi preustrojiti;

2.) da se doseže in ohrani davčna zmožnost kmetskih posestnikov, naj bi slavna vlada

a) ekekvativno izterjevanje davčnih zaščinkov pri takih posestvih omejila na skrajno mero ter ekekvirala z najmanjšimi troški;

b) skrbeli za to, da se po državnem zakonu določi skrajna meja, od katere se smejo začižiti kmetska zemljišča;

c) po zakonu določila, da se kmetska posestva pri ekekvitveni prodaji ne smejo odati pod polovico c-nih vrednosti in dajih v tem slučaju smejo občine prevzeti za tisto ceno, za katere so bila prodana;

d) skrbeli, da se preobložna zemljišča od hipotekarnih dolgov toliko razbremene, da bodo km-tje mogli snajati;

3) konečno se deželnemu odboru naroča, da poizveduje o organizaciji in delovanju už obstoječih deželih hipotekarnih bank in prihodnjemu deželnemu zboru o tem poroča ter nasvetuje, ali in kako naj bi se ustanovila deželna hipotekarna banka za Kranjsko.

Predlog se vsprejmo brez razgovora. Prošnja učitelja Ranta zaradi pouka za odraslo mladino se izroči deželnemu odboru v preudarek.

Upravni odsek priporoča, naj bi se zopet osnovala nižja žvinozdravniška šola v Ljubljani.

Posl. dr. Bleiweis sicer na ugovarjanju temu nasvetu in meni tudi, da bi se tako šola lečko ustanovila pri obstoječih razmerah, vendar da ni upanja, da bi odločilni krogci to dovolili.

Posl. dr. Poklukar in Lavrenčič tudi podpirata ta nasvet, kateri se vsprejme.

Prošnja Iske Vasi glede podpore za napravo mostu čez Iško se izroči deželnemu odboru s pooblastilom, da dovoli podpore do 300 gld., ako spozna, da je ta most neobhodno potreben.

Odčini Predasjje se dovoli za most čez Kokro 300 gld. podpore ki se bude izplačala, kadar bo most dovršen.

Prošnje občine Grosuplje in Slinnice pa Krope in Kamne Gorice zaradi uvrščenja njih cest mej deželne ceste se z dnevnega reda odstavijo.

Prošnja cestnega odbora veikolaškega za podporo se izroči deželnemu odboru s pooblastilom, da sine omenjenemu odboru dati podpore do 1000 goldina jev.

S tem je bil dnevnih redov dovršen...

Ob 11.3. ur zoper poklicne deželne glavar g. grof Thura v dvorano poslanke. Seja se nadaljuje in zapisnikar predčita izjavno nemških poslanec, v kateri pravijo, da se ne morejo naljudi sej udeleževati, ker se posl. Grasselli zaradi besedi »zlobno obrekovanje« ni dal oduščen ukor, in ker tudi posl. Grasselli ni teh besedi prikljal.

Gosp. dežel. glavar grof Thurn se sklicuje na stenografski zapisnik ter izreka obžalovanje, da se je rabil tak izraz.

D O P I S I .

Na Urdeleti 14. oktobra 1884. (Izv. dop.) Včeraj zvečer se je ustanovilo za trdno naše pevsko društvo. Še predno se je začelo pomnenkovati o naših zadavah, zapeli smo nekoliko pesni v nazobnosti dveh srbskih častnikov, ki sta slučajno z več rodoljubi iz Trsta v našo društveno gostilno došla. Prav iz srca nas je veselilo, in v čast smo si šteli imeti mej seboj tako zanimiva gosta. Pravila sta nam o svojej lepe domovini in o naših bratih Srbih. Ko sta se od nas jako prijazno poslovila, zaorili smo jim krepek živio in želeli smo juna srečen pot v dajno Srbijo.

Z našim petjem sta bila vrlo zadovoljna, ker sta nam vedno klicala još, još! Pa moramo tudi biti ponosni, da imamo tako dobre pevce. Koj po ujnjem odhoju so se predčitala pravila, ki se predloža v potrebu. Dolgo časa uže smo pogresali tukaj kacega zavetnega društva. Imeli smo pred davnim časom čitalnico, ali žall Bog, propala je in julija meseca smo si vstanovili obrtujsko društvo, ki ima sededa po večem drugo smer, nego čitalnico. Ker pa broji naša vas mnogo pevcev zato smo iste sedaj zbrali ter jin, kakor sem uže začinjš opomnil, z jedinili v pevsko društvo, katero bole veliko pripomoglo, da se narodna zavest v najblžjeje tržaškej okolici obrani. Bog daj dober uspeh!

Iz Lokve na Krasu, 13. okt. (Izv. dop.). — Skrbri pri otrocih ni nikoli preveč. Čujte, kaj se je prigojilo v petek dne 10. okt. v nekej hiši v naši občini.

Stvar se ne more natančno razjasniti, ker hišni ljudje vsak svojo trdi. Bila je družina zvečer pri ognju s tremi svojimi otroki, ko so se jeli za večerjo pripravljati majhni otrok, ki je imel 1 leto in 10 dni, nenašoma vstane ter pada proti ognju in v takne levo roko v pisker vrele vod, ki je pri ognju stal, pisker se zvrne na otroka, voda v njem je bila vrela, ter mu vso glavico in roko opari in sežge. Otrok je potom 24. ur v neznanskih bolečinah še živel, v soboto proti 9. uri zvečer pa v velikih bolečinah izdahujo svojo dušico. V nedeljo do polne so šli to v

Sežano k c. k. komisiji naznaniti, koj poluprime pa je bil poslan c. k. žandarem k preiskavi te prigode.

Matere, pazite bolj na svoje otroke, ker lahko se umeje, kolika žalost in britost je pri takej nesreči v hiši, vrhu tega pa pride še od sodnije kazen, postavno izrečena.

Konečno vam še to omenjam, da se prav v istej hiši dostikrat izgovarja beseda, katere me je skoraj groza zabilo. Naj gospodinja zine kar koli hoče, prva beseda mora biti: »Bog me štrafe!« O, kako je ta beseda strašna; ako bi si ljudje to besedo razpolmačili, gotovo bi je nikdar ne izgovorili.

Bog nas uže tako kaznuje, če ga tudi ne prosimo, recimo raje pri vsakej priliki: »Bog pomagaj!« Blagoslav.

Gorica. 12. oktobra. (Goriške razmere, Janko Stibil). (Izv. dop.) — Pri nas se gole zdaj tako čudne redi; opazuje se nek razvor mej narodnjaki, neka nezavojljivost nam paralizuje uspešno delovanje. Posebno pa se to kaže glede naše kmetijske šole. Nekateri naši so nezavojljivi se slovenskim oddelkom kmetijske šole; naši dobri prijatelji Lahoni in tuji pravi Lahi pa bi radi porabili to priliko, da nam odvzemajo slovenski oddelki in nam kmet šolo popolnoma počitljanjeno to je ona pravčnost, katero kažejo tudi takozvani italijanski zimerni elementi. Ali upamo, da se tem sovražnikom vsega, kar je slovensko, ne posreči zavratna nakana.

V petek je bil tukaj srbski oficir, gosp. Janko Stibil-Vukasovič. — Ta gospod, ki je doma iz Kamnega pri Ajdovščini, je leta 1878. bil še avstrijski vojaški rezervist; a ko je počel ustanek v Hrcegovini, odšel je v Bosno in kesneje v Hrcegovino, kjer se je na strani Hubmayerja boril za oproščenje Slovanov od Turškega jarma. — Ko je Srbi na popovljal vojno Turkov nahajali smo ga v vrstah prostovoljev srbske vojske, kjer se je mož tako odlikoval, da je postal srbski častnik, ki je zdaj v Srbiji tako član. Znano je, da je Avstrija poddelila amnestijo vsem onim podanikom, ki so, skoprem še doma v vojni službi, postali srbski vojniki. Ali tega ni goriška policija zavala. — Mej tem ko je g. Stibil v Trstu sprejel vizite celo viših oficirjev, prijela ga je v Gorici, precej ko je sem došel policija in nek komesar je z njim ravnal, kakor z vsakim deserterjem, in nek penzioniran goriški major se je v kavarni izrazil: »Lu jan ciap, e no i manciaran quattro a cinq ans di fuitezza. — Ali ko so Stibili peljali pred vojaško oblastnino, bil je precej oproščen. — Isti dan popoludne se napoti v Ajdovščino, da ob še svojega očeta. All komaj ga zapazijo žendarmi, uže ga arestrirajo in odvezijo v Gorico na »Hauptwache«. Ali tam so ga precej izpustili, ker so znali za amnestijo. Nek goriški uradnik, kateremu se je očitalo, zakaj je tako neprevidno ravnal, odgovoril je: »Was das, es ist ja nur ein Bauerndöhn. Tudi tu je lepa: kmetski sin je pred postavo manj, nego kak disperaten in razuzdan plemič!«

Da je Stibil z bog tolikih sitnosti odšel žalosten iz svoje domovine, to se umeje, ali simpatije mnogih njegovih starih prijateljev naj mu bodo v tolažbo.

Domače in razne vesti.

Političnega društva Edinon predsedništvo vabi vse odbornike, na mestnike in poverjenike k seji, katera bodo v neletjo dne 19. t. m. ob 10. uru dopoldne v prostorih delalskega podpornega društva. Sklepal se bodo o prihodnjem občnem zboru in o njega dnevnem redu in razgovarjajo se bodo tudi o zadnjih dopolnitnih volitvah. Ker je dnevnih red takoj važen naj pridejo gotovo v sejo vsi povabljeni. — Drugi udje pa morejo prisjetno odboru naznaniti svoje želje glede kraja, in dnevnega reda občnega zobra, ki bodo najbržje prve dni novembra.

Odlikanje. Cesar je deželnega sodišča svetnika v Trstu Antonu Braunitzer pl. Braunitzer, prigodom njegove vpokojitve, za mnogogletno zvestvo in izvrstno službo odlikoval z viteškim križem Fran-Josipovega reda.

Imenovanje. Minister za bogodajstvo in pouk je imenoval vodjo pazinske gimnazije Fr. Hafnerja za vojno ženskega učiteljstva v Gorici; profesor na državne realki v Piranu N. Ravalico na je premeščen na državno realko v Gorici.

Upokojenje. Mornarski župnik Ivan Grmek je umirovilen, ter mu je pri tej priliki car izrekel svojo zadovoljnost. Izvanredni občeni zbor deželskega podp. društva v nedeljo dne 12. t. m. je bil še precej točno obiskan došlo je nad 250 udov in spremenile so se mnoge točke pravil; najvažnejša sprememba je ona, da se odslej ne odtegne 5 po sto za penzijski zalog onim bolnikom, ki vlečejo naenkrat več, nego 10 fr. pod pore. — Debata je bila tako živahnna in je občeni zbor trajal od 6 do pol 9 ure zvečer.

G. Eduard Strudthoff, ki je bil pri zadnji dopolnitnej volitvi izvoljen za poslance I. okraja proti narodnemu kandidatu, je gospodar velike ladjetvorne pri sv. Roku poleg Milj, uže star gospod. Nemec po rodu in konservativec, boljše rečeno, vsake vlade pristaš. Mož je bogat in kakor eden prvih obrtnikov v Trstu, kako upiven posebno v nižih stanovih. — Mnogi njegovi voliči I. okraja so od njega odvisni in mi poznamo celo enega iskrena prijatelja in glavnega pristaša gosp. Peršiča, ki je najprej agitiral za tega, ali dva dni pred volitvijo desertiral s svojim krdcem pod zastavo g. Strudthoffa. — Etiam tu Brute!

Tržaške novosti:

Nesreča. Troba v Kataniji, o katerej smo uže zadnjih nekaj omenili, poškodovala je 500 osob, 32 pa usmrtila, poneščeni so večidel ubogi ljudje. — V poljski Ostravi je zadnji teden v jašku rudnika Ema rudniška sapa usmrtila 20 rudarjev.

Razstava lepih žen. Iz Pariza se počita, da namejavajo tam napraviti razstavo lepih žen. Vrazstavo se bodo jemale le žene od 20 do 30 let, i nagrađeno bodo velike. Čudni ti Francozje, nedavno so hoteli napraviti razstavo malih otrok, a ker jim je bilo to prepovedano, zmislili so se na razstavo lepih žen; mislimo, da se jim ta ne propové.

Premalo žensk. Tako združujejo živj v Atenah. Po zadnji ljudski štetvi imajo Atene 84. 906 prebivalcev, in sicer 48. 246 moškega in le 36. 680 ženskega spola. Pravijo, da si v Atenah zastonj glavo ubijajo s tem, kako bi se ta primanjkljaj pokril. Nesrečni Atenčani!

Tržno poročilo.

Kava — še vedno prav dobro obratana, cena tako trdne s tendenco, da više postanejo.

Sladkor. — Tudi kupčija s tem blagom se je začela vidljivo boljšati, pršanje po slankorju je postal živabnejše, cena se je zboljšala te dni za gl. 1.— Morda je zdaj ugoden čas za špekulacijo?

Sadje — srednja kupčija, lastniki radi popuščajo na cenah.

Olje — kupčija mlahova; pri vsem tem pa se vzdržujejo visoke cene, in ni napača.

Petrolje — še vedno na gl. 9.60 do gl. 9.90, tendenca dobra.

Domači pridelki — fižol se precej obratjan. — Te dni je došlo iz Italije nad 1000 metr. stotov fižola, katerega prodajo tudi pod gl. 10.— Čudna priča!

Zito — popolnoma zanemarjeno, cena mlahova, tendenca slaba.

Los — malo kupčije po stalnih cenah.

Seno — Prodalo se je te dni mnogo vozov dobrega sena po gl. 1.20 do gl. 1.30 starci cent.

Borsno poročilo.

Borsa je bila te dni tako mahljiva, državni papirji pa je pri vsem tem držejo tako dobro.

Dunajska Borsa

dne 14. oktobra

Enotni drž. dolg v bankovcih	80 gld	90 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	82	—
Zlata renta	103	05
5% avst. renta	95	85
Delnice narodne banke	859	—
Kreditne delnice	283	60
London 10 lir sterlin	122	15
Napoleon	—	—
C. kr. cekini	9	69%
100 državnih mark	5	80

Mlad mož

z dobrimi spričevali, ki je včas služboval kot trgovski pomočnik zmožen slovenskega, nemškega in italijanskega jezika išče primerne službe. Več o tem pove upravnštvo "Edinosti".

1-2

Tržaška hranilnica

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 soldov do vsacega zneska vsak dan v tednu, razen praznikov, in sicer od 9. ure do 12 ure opoldune. Ob nedeljah pa od 10. do 11. ure zjutraj. Obresti na knjižice 3%.

Plačuje v torek, petek, soboto od 9. do 12. ure opoldune. Zneske do 50 gld. prav precej, zneske od 50 naprej do 100 gld. je treba odpovedati en dan poprej, zneske od 100 do 1000 gld. z odpovedjo 3 dni, čez 1000 gld. z odpovedjo 5 dni.

Eskomptuje menjice, domicilirane na tržaškem trgu po ... 3%.

Poseguje na državne papirje avstrijsko-ogrsko do 1000 gl. po ... 4%.

više zneske v tekočem računu po ... 4%.

Daje denar tuji proti vknjiženju na posestva v Trstu, obresti po dogovoru.

Trst, 24. marca 1883.

Ante dr. Šutina

zdravnik, vidar, operater in magister porodništva.

Stanuje v ulici Malcanton 2

Narejuje v stanovanju od 8 do 9 ure dopoldne in od 3 do 4 popoldne.

Za siromake bezplačno.

Nabaja se v lekarni Ravazini blizu Železniške postaje od 11 do 12 dop. in od 5 do 6 ure pop. 5-8

Negozio Vestiti fatti

«ALA VILLE DE MILAN»

Corso Nr. 10

Soprabiti in colori moderni	f. 12, 14, 15 sino 45
Vestiti fantaisie	f. 16, 18, 20 e 65
Vestiti neri da Saloni	f. 33, 35, 45 e 75
Capotti neri da Saloni	f. 20, 25, 30 e 55
Paiotti d'inverno	f. 16, 20, 30 e 70
Calzoni neri da Saloni	f. 6, 10, 14 e 16
Calzoni greci	f. 5, 8, 14 e 20

Ordinazioni per Vestiti fini di lusso e galanteria si eseguiscono prontamente. 1-10

Medjunarodna linija

Iz Trsta v Novi-Jork načinost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsepremajo blago in popotnike po najnižjih cenah in z najboljšo potrežbo. 4-8

V NOVI-JORK. Odhod iz TRSTA.

Parnik Germania, 4200 ton, v 6. dan oktobra. East Angelia, 3400 ton, v 25. dan

Popotniki naj se obrnejo na

J. Terkuile,

generalnega pasažnega agenta.

Via dell'Arsenale 13, Teatro Comunale

v TRSTU.

Kajuta za potnike 200 gld. Vmesni krov 60 gld

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na

Emiliano d' Ant. Poglayen,

generalnega agenta.

TKANINE

za ženske in možke obleke

iz čiste trdne volne, za srednjevelikega moža:

3-10 metra za fr. 4. 96 iz dobre volne

za oblačilo za oblačilo za bošnje

za oblačilo za bošnje

peruvians iz najfinije volne v najnovježih barvah najnovjež za suknena oblačila za

gospé, meter f. 2.

Črni krvni palmerston iz čiste volne za

zimni paletot za dame, meter f. 4.

Petne pléde po f. 4, 5, 8 do f. 12, jeden

Zelo lepa oblačila, hlače, vrhne suknje,

tkanine za suknje in dežne plašče (tülfl)

rašanina, komis, (grevbenina), cheviots, tri-

cots, suknje za dame in biljare, peruvians,

dosking priporoča

I. STIKAROF SKY

ustrojena 1886.

tvornička zaloge v BRNU (Brünn)

Uzori presti. Ogledek za gg. krojačne

nepresto Pečilitve s povzetjem čas f. 10 presti.

Imam stalno zaloge suknja v vrednosti

f. 160 000 a vr ter se ob sebi ume, da mi

vojno svetovni trgovini mnogo ostankov

po 1 do 5 metrov dolzh preostaja; prisiljen

sem tedaj kraje zelo znizani tvaritveni ceni

razpečevati. Vsak razumen človek mora

ravvideti, da se od tako malih kosov ne

morejo pošiljati uzori, ker bi od kacih sto

naroč prilik kmalu nič ne ostalo, in je

torej zgolj sleparija, ako tvornice za suknje

prilike oznamujejo, saj so v teh

slučajih prilici odrezki od celih delov in

ne od krajcev; namen tacega postopanja je razumljiv.

20-13

Neprestni ostanki se zamenjajo ali pa

se denar povrne.

Dopisovati se more nemški, magjarski,

česki, poljski talijanski in francoski.

Spričevalo.

Podpisani potrjujo s tim, da so po natušnej preiskavi našli, da je cigaretni papir "LE HOUBLON" iz francoske tovarne za cigaretni papir gospodov Cawley & Henry v Parizu izvrstne kakovosti, popolnem brez tujih sestavin, zlasti pa zdravju škodljivih snovij.

Dunaj, v dan 24. maja 1884.

Dr. J. J. Pohl, red. jav. prof. kem. tehnologije na c. kr. tehničnej visokej šoli.

Dr. E. Ludwig, c. kr. red. prof. medic. kemije na Dunajskem vseučilišči.

Dr. E. Lipmann, izred. prof. kemije na Dunajskem vseučilišči.

(Pristnost teh podpisov potrdil je dr. J. Homann, c. kr. notar na Dunaju. Zgornje spričevalo je potrjeno in podpisano od c. kr. ministerstva vnačnih zadev in francoskega posilstva na Dunaju v 28. dan maja 1884.)

G. k. priv. tovarna
L. Tedesco & C.
DUNAJ.

Tovarna v Požunu v Trstu Corso 709-2.

VELIKANSKA ZALOGA

popolnoma izdelanih oblek za gospode in spalnih sukenj, obleke za dečke in majhne otroke,

plašče in obleke za deklice in otroke v najlegantnejši in najnovojši modi.

Odlikan na vseh svetovnih razstavah radi velike elegancie, solidnega dela in poslovno nizke cene svojih izdelkov. Vsa obleka je po najnovojši modi upravljana iz najmoderneje robe, kakor pri vsem tem jako cene, akoravno fine in izvenredno fine vrste, vedno v vseh velikostih na razpolaganje, po čudno nizkej 4-24 stalinje tovarščki cen.

Filiala pri Tevarna v Prešernih

Al. Eisenstädtter v TRSTU

Corso št. 709-2.

Naznanilo.

V suhem vremenu potrgana (ne trešena) plemenita jabolka, hruške, marelice velike črešne, breskve,